

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Zapraszamy na nabożeństwa wielkopostne :
 - w piątki Wielkiego Postu nabożeństwa Drogi Krzyżowej są odprawiane :
 - o godz. 17.15.- dla dzieci wraz z Rodzicami
 - o godz. 18.30 – czyli bezpośrednio po Mszy św. wieczornej – dla młodzieży i dorosłych.

Na rozważanie Męki Pańskiej w nabożeństwie Gorzkich Żali zapraszamy w niedziele Wielkiego Postu o godz. 17.15.

2. W najbliższy wtorek 25 marca przypada Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Msze św. w tym dniu o godz. 7.00 i 18.00.

3. Wyjazd do Czerwińska na Misterium Męki Pańskiej będzie 29 marca zbiórka o godz. 14.30. Zapraszamy wszystkich którzy się zapisali o uregulowanie opłaty oraz punktualne przybycie.

4. W najbliższą niedzielę o godz. 16.00 zapraszamy III grupę młodzieży przygotowującą się do bierzmowania na spotkanie w salce oazowej. Obecność obowiązkowa

5. Zapraszamy młode małżeństwa na spotkanie formacyjne dziś o godz. 19.00 do sali pod kancelarią.

PRZEWODNIK PO MSZY ŚW.

Modlitwa po Komunii. Po rozdzieleniu Komunii kapłan dokonuje tzw. puryfikacji, czyli oczyszczenia pateny i kielicha. Powinien czynić to z boku ołtarza lub na tzw. kredensie. Potem można przez chwilę pomodlić się w ciszy lub zaśpiewać psalm, pieśń pochwalną albo hymn. Na zakończenie modlitwy kapłan wypowiada modlitwę po Komunii, w której prosi o owoce celebrowanego misterium. Lud odpowiada: „Amen”. *Oczyszczenie naczyń liturgicznych przypomina o tym, że przemiana eucharystyczna jest trwała. W tabernakulum przechowuje się Hostie na komunię dla chorych i do adoracji. Dziękuj w ciszy lub śpiewem za dar zjednoczenia. Kapłan modli się o owoce Eucharystii także w Twoim życiu. Łatwo jest przechowywać Jezusa w tabernakulum. Trudniej zachować Go w sercu w codzienności, pozwól Mu na trwałą przemianę serca.* **Ogłoszenia duszpasterskie.** Po modlitwie po Komunii można podać ogłoszenia. Ich treść jest w jakimś stopniu odzwierciedleniem tego, czym żyje dana wspólnota. Mszał stwierdza wyraźnie, że mają one być krótkie. **Błogosławieństwo.** Kapłan po raz kolejny i ostatni przypomina nam prawdę o Bożej obecności – „Pan z wami”. Następnie udziela błogosławieństwa, kreśląc znak krzyża nad zgromadzeniem. Ten znak oraz święte imię Boga – Ojca, Syna i Ducha Świętego są klamrą spinającą cały obrzęd Eucharystii. Znak krzyża na początku wprowadził nas w głąb misterium, teraz prowadzi do życia odnowionego spotkaniem ze Zmartwychwstałym. **Odesłanie ludu.** Diakon lub sam kapłan wypowiada słowa: „Idźcie w pokoju Chrystusa”. Odpowiadamy: „Bogu niech będą dzięki”. Rozesłania nie można rozumieć jako banalnego stwierdzenia „idźcie już sobie”. Te słowa trzeba interpretować w kontekście słów Jezusa: „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam” (J 20,21). Jest to wezwanie, aby słowo i miłość Boga, którymi zostaliśmy nakarmieni podczas Uczty eucharystycznej, zanieść do domu, do naszego środowiska. Łaska Boża jest darem, ale i zadaniem, misją. Przez wieki po błogosławieństwie używano łacińskiego zwrotu: *Ite, missa est.* Warto wiedzieć, że od tych słów wzięło się określenie „Msza”.

24 III Poniedziałek. Dzień powszedni.

2 Krl 5, 1-15a; Ps 42 (41), 2-3; Ps 43 (42), 3, 4 (R.: por. Ps 42 (41), 3); Ps 130 (129), 5, 7; Łk 4, 24-30;

25 III Wtorek. Uroczystość Zwiastowania Pańskiego.

Iz 7, 10-14; Ps 40 (39), 7-8a. 8b-10. 11 (R.: 8a i 9a); Hbr 10, 4-10; J 1, 14ab; Łk 1, 26-38;

26 III Środa. Dzień powszedni.

Pwt 4, 1. 5-9; Ps 147, 12-13. 15-16. 19-20 (R.: por. 12a); J 6, 63b. 68b; Mt 5, 17-19;

27 III Czwartek. Dzień powszedni.

Jr 7, 23-28; Ps 95 (94), 1-2. 6-7ab. 7c-9 (R.: por. 7c-8a); Jl 2, 13; Łk 11, 14-23;

28 III Piątek. Dzień powszedni.

Oz 14, 2-10; Ps 81 (80), 6c-8a. 8bc-9. 10-11ab. 14 i 17 (R.: zob. 11 i 9a); Mt 4, 17; Mk 12, 28b-34;

29 III Sobota. Dzień powszedni.

Oz 6, 1-6; Ps 51 (50), 3-4. 18-19. 20-21a (R.: Oz 6, 6); Ps 95 (94), 8ab; Łk 18, 9-14;

30 III Czwarta Niedziela Wielkiego Postu.

1 Sm 16, 1b. 6-7. 10-13a; Ps 23 (22), 1-2ab. 2c-3. 4. 5. 6 (R.: por. 1); Ef 5, 8-14; J 8, 12b; J 9, 1-41 (krótsza: J 9, 1. 6-9. 13-17. 34-38);

MODLITWA DO ŚWIĘTEGO MICHAŁA ARCHANIOŁA

ŚWIĘTY MICHAŁE ARCHANIELE BROŃ NAS W WALCE, A PRZECIW NIEGODZIWOŚCI I ZASADZKOM OZŁO DUCHA BĄDZ NAM OBRONĄ NIECH GO BÓG POSKROMIĆ RACZY, POKORNIE PROSIMY A TY, KSIĄŻĘ WOJSKA NIEBESKIEGO, SZATANA I INNE ZŁE DUCHY, KTÓRE NA ZGUBĘ DUSZ LUDZKICH PO TYM ŚWIECIE KRAŻĄ, MOCĄ BOŻĄ STRĄC DO PIEKŁA. AMEN

Parafia p.w. św. Michała Archanioła

05-100 Nowy Dwór Mazowiecki
ul. Warszawska 1a
tel. 022/775 23 32
e-mail: kancelaria@ndmswmichal.pl

**KONTO BANKOWE PARAFII
BS NOWY DWÓR MAZOWIECKI
79 80110008 0000 0096 6638 0001**

Parafia p.w. Św. Michała Archanioła w Nowym Dworze Mazowieckim

Wiadomości Parafialne

Numer 280 (480)

3 Niedziela Wielkiego Postu, 23 marca 2014r.

EWANGELIA

Rozmowa z Samarytanką o wodzie żywej

Słowa Ewangelii według świętego Jana J 4,5-42

Jezus przybył do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które Jakub dał synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba.

Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny. Nadeszła tam kobieta z Samarii, aby zacerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: „Daj Mi pić”. Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupienia żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanką: „Jakżeż Ty będąc Żydem prosisz mnie, Samarytankę, bym Ci dała się napić?” Żydzi bowiem nie utrzymują stosunków z Samarytanami. Jezus odpowiedział jej na to: „O, gdybyś знаła dar Boży i wiedziała, kim jest Ten, kto ci mówi: «Daj Mi się napić», prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej”. Powiedziała do Niego kobieta: „Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie, i jego bydło?” W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: „Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu”. Rzekła do Niego kobieta: „Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać”. A on jej odpowiedział: „Idź, zwołaj swego męża i wróć tutaj”. A kobieta odrzekła Mu na to: «Nie mam męża». Rzekł do niej Jezus: „Dobrze powiedziałaś: «Nie mam męża». Miałas bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś zgodnie z prawdą”. Rzekła do Niego kobieta: „Panie, widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga”. Odpowiedział jej Jezus: „Wierz Mi, niewiasto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, owszem, już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, i takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem; potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie”. Rzekła do Niego kobieta: „Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On

przyjdzie, objawi nam wszystko”. Powiedział do niej Jezus: „Jestem Nim Ja, który z tobą mówię”. Na to przyszedł Jego uczniowie i dziwili się, że rozmawiał z kobietą. Jednakże żaden nie powiedział: „Czego od niej chcesz?” lub „Czemu z nią rozmawiasz?” Kobieta zaś zostawiła swój dzban i odeszła do miasta. I mówiła tam ludziom: „Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem?” Wyszli z miasta i szli do Niego. Tymczasem prosili Go uczniowie, mówiąc: „Rabbi, jedź!” On im rzekł: „Ja mam do jedzenia pokarm, o którym wy nie wiecie”. Mówili więc uczniowie jeden do drugiego: „Czyż Mu kto przyniósł coś do zjedzenia?” Powiedział im Jezus: „Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło. Czyż nie mówicie: «Jeszcze cztery miesiące, a nadejdą żniwa?» Oto powiadam wam: Podnieście oczy i popatrzcie na pola, jak bieleją na żniwo. Żniwiarz otrzymuje już zapłatę i zbiera plon na życie wieczne, tak iż siewca cieszy się razem ze żniwiarzem. Tu bowiem okazuje się prawdziwym powiedzenie: Jeden siewca, a drugi zbiera. Ja was wysłałem żąć to, nad czym wyście się nie natrudzili. Inni się natrudzili, a w ich trud wyście weszli”. Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: „Powiedział mi wszystko, co uczyniłam”. Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło na Jego słowo, a do tej kobiety mówił: „Wierzmy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy uszyliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata”.
Oto słowo Pańskie.

Intencje Mszalne

NIEDZIELA 23.03.2014

7.00 + Aleksandrę i Stanisława Szablowskich
8.30 + Aleksandrę w 35 r śm, Franciszka i Janinę Nerc, Genowefę Wodarek
10.00 + Adama Genowefę i Edwarda Rockich, Czesława, Michalinę Ryszarda i Andrzeja Ciepiewskich i Henryka Majewskiego
11.30 + Helenę i Michała Osuch, Dariusza Nowaczek
13.00 Za Parafian
18.00 + Hipolita Wilczyńskiego w 35 r śm Józefa Wiktorię i Katarzynę Szpytma

PONIEDZIALEK 24.03.2014

7.00 + Jana Sobieskiego i zm. z rodz.
7.00 + Władysława Krysiak p.p.
7.00 + Apolonię i Karola Czajka.
18.00 + Teodora Franińskiego w 4 r. śm.
18.00 + Edwarda i Mariana Szpakiewicz, Annę i Piotra Kopyńskich.

WTOREK 25.03.2014

7.00 + Piotra Bieleckiego.
7.00 + Danutę Boruc p.p.
7.00 + Zofię Kwiatkowską w 11 śm.
18.00 O Boże błogosławieństwo dla Marii Srebnińskiej w dniu imienin i urodzin.
18.00 + Kazimierza, Henryka, Jacka, Helenę i Juliana Ciszewskich.

ŚRODA 26.03.2014

7.00 + Longinę Łońską.
7.00 + Andrzeja Kurowskiego p.p.
7.00 + Irenę Górską p.p.
18.00 Nowenna do MBNP
18.00 + Krystynę i Henryka Musińskich oraz Sławomira Olszewskiego.

CZWATEK 27.03.2014

7.00 + Stefana w 11 r. śm, Jana, Jadwigę i Henryka Paprzyckich.
7.00 + Wiktorię Mroczkowską p.p.
7.00 + Czesławę, Stanisława i Mieczysława Lesińskich, zm. z rodz. Lesińskich, Górniaków i Rydlów.
18.00 + Stanisławę, Józefa i Romana Bereda.

PIĄTEK 28.03.2014

7.00 + Mariana Dymerskiego.
7.00 + Wiesławę Borkowską p.p.
7.00 + Jana Kręcickiego i zm z rodz Kręcickich i Oseków
18.00 + Krystynę Zolek w 1 r. śm
18.00 + Kazimierę Rzemieniowską

SOBOTA 29.03.2014

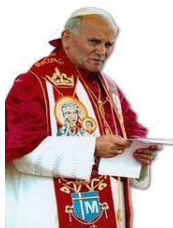
7.00 + Jerzego Kaszyńskiego w 4 r. śm i zm z rodz Kaszyńskich
7.00 + Michała Majewskiego pp
7.00 + Aleksandrę Łabęda
18.00 + Stanisława (m) Magier, Alinę i Władysława Gromadka
18.00 + Józefa, Henryka i Jana Gańko, Sylwestra Kotarskiego

NIEDZIELA 30.03.2014

7.00 + Zofię Podlaską
8.30 + Hannę Tobolczyk
10.00 + Genowefę, Ignacego i Wojciecha Jeszkie, Teresę i

Bernarda Konarzewskich
11.30 + Stanisławę i Aleksandra Biernackich, zm. z rodz. , Biernackich i Archackich
13.00 Za Parafian
18.00 + Czesławę Liwską, Zdzisławę i Annę Bieńkowskich

KOMENTARZ DO SŁOWA BOŻEGO Z DNIA *Samarytanka przyszła po wodę do studni, jak każdego dnia. Tam czekał na nią Jezus - On także chciał się napić. Jednak nie każde pragnienie można ugasić wodą. Te dwa różne pragnienia, które spotkały się przy studni Jakuba, potrzebowały czegoś znacznie większego. Chrystus pragnął wiary tej kobiety, aby otworzyć w niej źródło bijące ku życiu wiecznemu. Ona, utrudzona codziennym zmaganiem, zagubiona w powierzchownych relacjach, była jak spękana pustynia bez cienia i ochłody. To było dobre spotkanie - dało kobiecie życie i owocowanie, a mieszkańcom miasteczka pozwoliło ujrzeć Zbawiciela. Dla każdego z nas droga do takich spotkań z Chrystusem jest zawsze otwarta. Trzeba tylko stanąć z wiarą i w pełni otwartości przed Panem, który mówi: Ja jestem Tym, na którego czekasz.*

To jest, moi drodzy, wielkie, podstawowe prawo człowieka: prawo do pracy, a także prawo do ziemi. Choć rozwój ekonomii prowadzi nas w innym kierunku, chociaż postęp upatruje się w uprzemysłowieniu, czyli w tzw. industrializacji, chociaż pokolenie współczesne masowo opuszcza wieś i pracę na roli — to przecież prawo do ziemi nie przestaje być podstawą zdrowej ekonomii i socjologii (...) Ziemię dał Stwórca człowiekowi, aby „czynił ją sobie poddaną” — i na tym panowaniu człowieka nad ziemią oparł podstawowe prawo człowieka do życia.

Prawo do życia łączy się z powołaniem rodzinnym i rodzicielskim człowieka: „...mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się z żoną swoją tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz 2, 24). I tak jak ziemia z opatrnościowego ustanowienia Stwórcy przynosi plon, podobnie też to zjednoczenie w miłości dwojga osób: mężczyzny i kobiety owocuje nowym życiem ludzkim. To życiodajne zjednoczenie osób uczynił Stwórca pierwszym sakramentem, a Odkupiciel potwierdził ów odwieczny sakrament miłości i życia i nadał mu nową godność, wyciskając na nim pieczęć swojej świętości. Prawo człowieka do życia związane jest z ustanowienia Stwórcy oraz z mocy Chrystusowego Krzyża z sakramentalnym i nierozzerwalnym małżeństwem. Życzę więc, drodzy rodacy, przy tych moich odwiedzinach, ażeby to święte prawo nie przestało kształtować życia na ziemi polskiej: i tu, na Podtatrzu, na Podkarpaciu, i wszędzie.

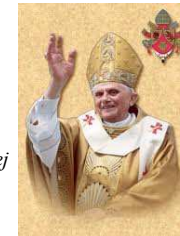
W tym tygodniu do wieczności odeszli:
+ Agnieszka Katarzyna Losiewicz
+ Roman Alojz Tosiak
Wieczny odpoczynek

Tekst do przemyśleń

Jeśli nie zdarzyła Ci się radość spotkania Jezusa, po której przestałeś się wstydić życia, jeszcze nie wiesz, co to zbawienie. Temat czytań dałby się dziś określić dwoma słowami: zdziwienie odkupieniem. Wyobraź sobie, że jesteś w trudnym położeniu. Właśnie wyrzucono Cię z pracy i nie masz za co kupić pożywienia. Ze złości obrzuciłeś sąsiada obraźliwymi słowami. Z sądu przychodzi wezwanie. Wykryto twoje oszustwa, za które teraz grozi ci więzienie. Żona nie żyje już od kilku lat. Twoja córka po pięciu nieudanych związkach żyje samotnie. Ma ciągle podkrążone oczy. Nikt jej nie chce. Nocami nie możesz spać. Wylewasz swój żal na Boga. Rankiem budzi cię dzwonek u drzwi, otwierasz je i widzisz sąsiada, którego poprzedniego dnia brzydko potraktowałeś. Spokojnym głosem informuje Cię, że ma dla Ciebie dobrze płatną pracę w swojej firmie. Wręcza Ci też jakiś urzędowy świadek z uniewinnieniem w sprawie oszustw z przeszłości. Załatwił to. Pytasz: „Dlaczego Pan to uczynił?”. „Miałem w nocy sen. Przysnił mi się Bóg i prosił mnie, bym w taki sposób postąpił. Posłuchałem Go!”. Stoisz oniemiały. Wchodzisz do kuchni i widzisz, że twoja córka znowu płacze. „Co się stało?”. Odwraca się, cała we łzach szczęścia: „Tato, ten, którego ukradkiem kochałam, poprosił mnie o rękę. Powiedział mi, że cała moja przeszłość nie ma dla niego znaczenia. Jestem szczęśliwa!”. Wyobrazasz sobie, jakbyś był zaskoczony i zawstydzony szczęściem, które dał Ci Bóg? To jest właśnie zbawienie! Im głębiej włócznia grzechu przebijają Serce Jezusa, tym większe okazuje się Jego przebaczenie. Za grzechy odpłacił nam się czymś więcej niż nagrodą! Jezus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze niezasługujący na to, abyśmy dla Niego żyli! Jezus wypowiedział grzechy Samarytanki, która sama nie potrafiła sięgnąć do pamięci swego sumienia. Samarytanka przyszła do studni w południe. Być może dlatego, że unikała ludzi. Wstydiła się swojego istnienia. Po spotkaniu z Jezusem była najgłośniejszą osobą w mieście, krzyczała z radości o spotkaniu Mesjasza. Jeśli nie zdarzyła Ci się radość spotkania Jezusa, po której przestałeś się wstydić życia, jeszcze nie wiesz, co to zbawienie.

Słusznie mówi się, że rodzina jest podstawową komórką życia społecznego. Jest podstawową ludzką wspólnotą. Od tego, jaka jest rodzina, zależy naród, bo od tego zależy człowiek. Więc życzę, ażebyście byli mocni dzięki zdrowym rodzinom. Rodzina Bogiem silna. I życzę, ażeby człowiek mógł się w pełni rozwijać w oparciu o nierozzerwalną więź małżonków — rodziców, w klimacie rodziny, którego nic nie jest w stanie zastąpić. I życzę, i modłę się o to stale, ażeby rodzina polska dawała życie, żeby była wierna świętemu prawu życia. Jeśli się naruzy prawo człowieka do życia w tym momencie, w którym poczyna się on jako człowiek pod sercem matki, godzi się pośrednio w cały ład moralny, który służy zabezpieczeniu nienaruszalnych dóbr człowieka. Życie jest pierwszym wśród tych dóbr. Kościół broni prawa do życia nie tylko z uwagi na majestat Stwórcy, który jest tego życia pierwszym Dawcą, ale równocześnie ze względu na podstawowe dobro człowieka. (Jan Paweł II - Homilia w czasie Mszy św., Nowy Targ, 8 czerwca 1979)

Prośba Jezusa do Samarytanki: „Daj mi pić” (J 4,7), która przekazana zostaje w liturgii trzeciej niedzieli, wyraża uczucie Boga do każdego człowieka i pragnie wzbudzić w naszym sercu pragnienie daru „wody, który tryska ku życiu wiecznemu” (w. 14): jest to dar Ducha Świętego, który czyni z chrześcijan „prawdziwych czcicieli”, którzy modlą się do Ojca „w duchu i prawdzie” (w. 23). Tylko ta woda może ugasić nasze pragnienie dobra, prawdy i piękna! Tylko ta woda, dana nam przez Syna, nawadnia pustynie niespokojnej i nienasycanej duszy, dopóki ta „nie spocznie w Bogu”, zgodnie ze słynnymi słowami świętego Augustyna. (Orędzie Benedykta XVI na Wielki Post 2011)

Kącik dla dzieci

Wierzmy już nie dzięki opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata. Bądź z Jezusem. Tylko wtedy przekonasz się, że On jest jedynym ratunkiem dla świata. Dla Ciebie.

